

**Uchwała nr 211/17**  
**Sejmiku Województwa Mazowieckiego**  
**z dnia 21 listopada 2017 r.**

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Zarząd Województwa Mazowieckiego**

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 2096) oraz art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) – uchwała się, co następuje:

**§ 1.**

Skargę pana R. O. z dnia 11 października 2017 r. na działalność Zarządu Województwa Mazowieckiego uznaje się za bezzasadną.

**§ 2.**

Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu skarżącemu.

**§ 3.**

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

**§ 4.**

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Wiceprzewodnicząca Sejmiku**  
**Województwa Mazowieckiego**

**Bożenna Pacholczak**

## Uzasadnienie

W dniu 16 października 2017 r. wpłynęła do Sejmiku Województwa Mazowieckiego skarga pana R. O. o (zwanego dalej „Skarżącym”) na działalność Zarządu Województwa Mazowieckiego oraz Mazowieckiego Zarządu Dróg Wojewódzkich, w której sformułowany został zarzut „niezałatwienia sprawy usytuowania przejścia dla pieszych na drodze wojewódzkiej nr 728 w miejscowości Stara Wieś”.

Zgodnie z uchwałą nr 88/15 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 8 września 2015 r. w sprawie trybu rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności Marszałka Województwa Mazowieckiego oraz Zarządu Województwa Mazowieckiego skarga została przekazana Marszałkowi, celem ustosunkowania się, a następnie wraz ze stanowiskiem Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 6 listopada 2017 r. przekazana do Komisji Prawa, Samorządu, Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

Na podstawie wyjaśnień i dokumentów ustalono, że dokonano wszelkich czynności w zakresie usytuowania nowego przejścia dla pieszych.

Decyzja o wyznaczeniu nowego miejsca dla pieszych powinna być podejmowana po ocenie warunków widoczności w miejscu proponowanej lokalizacji przejścia. W związku z powyższym, dokonano wizji lokalnej w terenie i przeanalizowano bezpieczeństwo ruchu drogowego. W toku analizy stwierdzono, że brak jest podstaw do dokonania zmian w obowiązującej organizacji ruchu. Argumentowano, że lokalizacja takiego elementu organizacji ruchu, jak przejście dla pieszych, powinna być dostosowana do istniejącego w terenie układu lokalnych ciągów pieszych. Jednocześnie wskazano, że zaproponowana lokalizacja przejścia nie zapewniałaby wzajemnej widoczności pieszego i kierowcy, oraz że nie należy wyznaczać przejść za wzniesieniami na łukach poziomych.

O powyższym, Skarżący został poinformowany pismem znak: NI-D-I.8026.833.2016.JG z dnia 2 grudnia 2016 r. Odpowiedź w przedmiotowej sprawie spotkała się z niezadowolaniem Skarżącego, co zostało odzwierciedlone w korespondencji przesłanej dwukrotnie na adres poczty elektronicznej Departamentu Nieruchomości i Infrastruktury Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie.

W związku z powyższą korespondencją, pisemnie odniesiono się do kolejnych uwag i pytań Skarżącego, poinformowano o przepisach prawa obowiązujących w zakresie projektowania, budowy i przebudowy dróg, a także wskazano organ rozstrzygający w sprawach spornych, dotyczących istniejącej lub projektowanej organizacji ruchu.

Mając powyższe na uwadze, skargę pana R. O. uznaje się za bezzasadną.